

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Παρά τις προκλήσεις, δεν ενδίδουμε στην απελπισία αλλά κηρύττουμε το μήνυμα της ελπίδας

[Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Παρά τις προκλήσεις και τις δυσκολίες τις οποίες αντιμετωπίζουμε δεν μπορούμε να ενδώσουμε στην απόγνωση και την απελπισία τόνισε την Κυριακή των Αγίων Προπατόρων (16/28 Δεκεμβρίου 2025) ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων [Κ.Κ. Θεόφιλος](#), αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Ναό της Κοινότητας του Πατριαρχείου στο Χωριό των Ποιμένων.

Αμέσως μετά την Ευχαριστιακή Σύναξη παρατέθηκε δεξίωση παρόντων του Υπουργού Τουρισμού της Παλαιστινιακής Αυτονομίας κ. Χάικ και του Δημάρχου

της πόλεως κ. Ηλιάς Σαΐντ, των Επιτρόπων και άλλων προσωπικοτήτων του Παλαιστινιακού κράτους. Στην ομιλία του, μεταξύ άλλων, ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στην επικείμενη εορτή των Χριστουγέννων καθώς και τη μεγάλη ευθύνη του Πατριαρχείου για τη διαφύλαξη των Αγίων Τόπων όπου συντελέστηκαν τα γεγονότα της Θείας Οικονομίας.

«Αι Χριστιανικαί Κοινότητες εν τη Αγία Γη και τη ευρυτέρα περιοχή προσβλέπουν εις τας Εκκλησίας και εξόχως το ημέτερον *Rum Orthodox* Πατριαρχείον προς ενθάρρυνσιν και πνευματικήν τροφήν. Παρά δε τας προκλήσεις τας οποίας αντιμετωπίζομεν, δεν δυνάμεθα να ενδώσωμεν εις την απόγνωσιν και την απελπισίαν· τουναντίον πρέπει πάντοτε να κηρύττωμεν το Ευαγγελικόν των Αγγέλων μήνυμα της ελπίδος, της δικαιοσύνης και της ειρήνης, αινούντες και δοξάζοντες τον γεννηθέντα Χριστόν», είπε.

«Την ιεράν ταύτην παρακαταθήκην, της χαράς δηλονότι των Χριστουγέννων, διεφύλαξε και διαφυλάττει ως κόρην οφθαλμού διά μέσου των αιώνων το Παλαίφατον ημών Ρωμαιο-Ορθόδοξον Πατριαρχείον μετά του τάγματος της Γεραράς Αγιοταφίτικης Αδελφότητος, αλλά και του ευσεβούς Χριστεπωνύμου λαού», πρόσθεσε.

Ακολουθεί αναλυτικά η ανακοίνωση της Αρχιεπισκοπής:

Τήν Κυριακήν, 16ην/28ην Δεκεμβρίου 2025, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἥτοι τῶν «πρό τοῦ Νόμου καί ἐν Νόμῳ κατά σάρκα Προπατόρων τοῦ Χριστοῦ» ἐξαιρέτως δέ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρός αὐτόν, ὅτι «ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τά ἔθνη τῆς γῆς», (Γεν. 12,3 καί 22,18) καί ἡ μνήμη τῶν Τριῶν Παίδων τῶν ἐν Βαβυλῶνι, τήν κάμινον τῶν ὁποίων εἰς ἀνάπαυσιν ἄγγελος μετεποίησεν εἰς ἀναψυχήν, ἐπειδή δέν ἐσεβάσθησαν χειρόγραφον εἰκόνα.

Ἡ ἐορτή αὕτη έωρτάσθη εἰς τόν πρός τιμήν τῶν Προπατόρων μεγαλοπρεπῆ καί καλλιπρεπῆ Ναόν τῆς Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό Χωρίον τῶν Ποιμένων (Μπετσαχούρ).

Εἰς τόν Ναόν τοῦτον ἐτέλεσε τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Ἰγουμενοῦ τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων εἰς Μπετσαχούρ καί τῆς Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τοῦ Ἰγουμενοῦ τῆς ἱ. Μονῆς τοῦ Σταυροῦ καί

Γραμματέως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, ὡς τῶν ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ π. Σάββα, π. Ἥσσα καί π. Ἰωάννου, τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Ἀθανασίου, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τῆς Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Ἄννης Μάντικα, ψαλλούσης τῆς Βυζαντινῆς χορωδίας τῆς πόλεως καί μετέχοντος ἐν εὐλαβείᾳ καί προσευχῇ ἀθρόως τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἑλληνιστί καί ἀραβιστί ὡς ἔπεται:

«Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραάμ συνελθόντες, καί Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καί Ἰακώβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ᾧν Χριστός ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων, ἔνθα «πλήθος στρατιᾶς ἀγγέλων ἐγένετο αἰνούντων τόν Θεόν καί λεγόντων: δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 13-14), ἵνα ἐορταστικῶς τιμήσωμεν τούς ἁγίους Προπάτορας, ἰδιαιτέρως τόν μακάριον Ἀβραάμ, καταγόμενον ἐκ τῆς τῶν Χαλδαίων χώρας καί κατέχοντα ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τῆς σωτηρίας δηλονότι τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται μνεῖαν τῶν πρό νόμου καί ἐν νόμῳ κατά σάρκα προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐξαιρέτως δέ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς τόν ὁποῖον πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν: «ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τά ἔθνη τῆς γῆς», (Γεν. 12, 3 καί 22,18) ὡς μαρτυρεῖ ἡ Βίβλος Γενέσεως.

Ὁ δέ εὐαγγελιστής Ματθαῖος ἐπισημαίνει ὅτι ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ καί Δαυίδ ἐβλάστησεν ὁ Χριστός λέγων: «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ Δαυίδ καί Υἱοῦ Ἀβραάμ», (Ματθ. 1,1). Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον ὁ Ζιγαβηνός λέγει: «Υἱόν μὲν τοῦ Δαυίδ, τόν Χριστόν ἐκάλεσεν, υἱόν δε τοῦ Ἀβραάμ τόν Δαυίδ, ἀνάγων τάς διανοίας τῶν ἀκροατῶν εἰς μνήμην τῶν ἐπαγγελιῶν. Πάλαι γάρ ὁ Θεός ἐπηγγείλατο καί τῷ Ἀβραάμ καί τῷ Δαυίδ ἀναστήσειν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τόν Χριστόν. Ἐξ Ἰουδαίων γάρ ὄντες οἱ ἀκροαταί ἐγνώριζον ταύτας».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἀβραάμ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, ὁ Δαυίδ ὁ τελευταῖος ἐκ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τούς ὁποίους ἡ περί Μεσσίου ἐπαγγελία (ὑπόσχεσις) ἐγένετο. Ἐκ τούτου ὁ Χριστός ἐκλήθη υἱός Δαυίδ, ἐφ' ὅσον ὁ Δαυίδ ὑπῆρξε καί ὁ ἄμεσος πρόγονος αὐτοῦ· καί ὁ πραγματικός καί ὁ μοναδικός ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ ὁποῖου ὅμως εἶναι «μειζων τοῦ Ἀβραάμ», (Ἰωάν. 8,53). Ὡς δε μοναδικός ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διακαιοῦται πλήρως τήν κληρονομίαν τῶν ἐπαγγελιῶν κατὰ τόν θεῖον Παῦλον λέγοντα: «τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει, καί τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, καί τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χριστός», (Γαλ. 3,16).

Ἑρμηνεύων τό ὡς ἄνω χωρίον ὁ Θεόδωρος Μόψουεστίας λέγει: «τό τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰρημένον ... εὐρίσκομεν ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ἀκριβῶς πληρούμενον... ἀλλά καί ἐπὶ πάντας τούς ἐκεῖθεν τό γένος κατάγοντας, ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ κυρίως ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων πληρούμενον εὐρίσκομεν». Ἐνταῦθα ἀξιοσημεῖωτον τό γεγονός ὅτι «αἱ ἐπαγγελίαι τῷ Ἀβραάμ» ἀφοροῦν ὄχι μόνον εἰς τόν Χριστόν, ἀλλά καί εἰς τήν ἀληθινὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τούτέστιν τήν ἐπουράνιον πόλιν, ἡ ὁποία ἔχει τά

ἀληθινά καί ἀδεάσειστα θεμέλια· τῆς ὁποίας τεχνίτης καί κτίστης εἶναι αὐτός ὁ Θεός: «τὴν τούς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καί δημιουργός ὁ Θεός», κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, (Ἐβρ. 11,10).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅλοι ὅσοι πιστεύουν εἰς Χριστόν δύνανται νά συμμετέχουν τῶν εὐλογιῶν τοῦ Ἀβραάμ, ὡς λέγει ὁ θεσπέσιος Παῦλος: «Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου ...ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως», (Γαλ. 3, 13-14). Ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία καθιστᾷ πνευματικούς ἀπογόνους ἐκείνου (τοῦ Ἀβραάμ), ὁ ὁποῖος ἐπίστευσε καί «ἐγένετο εἰς τὸ ἐξῆς Πατὴρ πάντων τῶν πιστευόντων», (Ρωμ. 4,12)· «πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ... εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι», (Γαλ. 3,26-29).

Τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ψάλλων: «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἔθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλείης, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν». «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Οἱ ἅγιοι δέ, οἱ ὁποῖοι καυχῶνται ἐν δόξῃ ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐκλείης ἡ ἀσπόρως καί ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τεκοῦσα τὸν Χριστόν, τούτέστιν ἡ Θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία, δέν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τούς πρό τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου καί ἐν Νόμῳ (Μωϋσέως) κατὰ σάρκα Προπάτορας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυΐδ καί υἱοῦ Ἀβραάμ, (Πρβλ. Μαθ. 1,1). Οὗτοι οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ Προπάτορες, οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἑνός μὲν προεκτύπωσαν τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκήρυξαν ἐν τῷ κόσμῳ τὴν ἐκ Παρθένου ἄφραστον Γέννησιν Αὐτοῦ. «Δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εμμανουήλ», (Ἠσ. 7,14) ... «ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλής ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», (Ἠσ. 9,6), ἀναφωνεῖ ὁ μεγαλοφωνώτατος Προφήτης Ἡσαΐας.

Ἐνταῦθα ὁ Προφήτης Ἡσαΐας προκαταγγέλλει τὴν ἔλευσιν τοῦ Δικαίου, τούτέστιν τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Παρθένου. Τὸν λόγον τοῦτον τῶν προφητῶν ἐπικαλεῖται καί ὁ διάκονος καὶ πρωτομάρτυς Στέφανος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ αὐτοῦ λέγων: «Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου», (Πράξ. 7,52). Ὁ δὲ Ἀπόστολος Πέτρος, ἐν τῇ ὁμιλίᾳ αὐτοῦ, προτρέπων τὸν λαόν εἰς μετάνοιαν λέγει:

«Ἀδελφοί, ὁ δὲ Θεὸς ἅ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω», (Πράξ. 3, 17-18). Ὁ θεῖος Παῦλος ποιεῖται μνεῖαν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Εὐαγγελίου ὡς καὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγένετο: «κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ», (Ρωμ. 16,25).

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Προπάτορος πάντων ἡμῶν, ὡς καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ, καὶ δὴ τοὺς προφήτας, προκαταγγεληθέν χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον μυστήριον δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ὑπερφυές μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τῆς Γεννήσεως δηλονότι ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Διὸ σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῶν ἀγραυλούντων Ποιμένων (Πρβλ. Λουκ. 2,8), ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ὡς ἄλλος ἄγγελος εὐαγγελίζεται ἡμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· «ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυΐδ», (Πρβλ. 2, 10-11).

Αὐτόν, τὸν Σωτῆρα, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ὡς ἄλλοι Μάγοι σπεύσωμεν προσκυνῆσαι. Αὐτόν, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, Σωτῆρα Χριστόν, ἐπικαλούμεθα καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, ἵνα τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Αὐτοῦ Πνεύματος κατοικήσῃ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ἵνα πληρωθῶμεν εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ, (Ἐφ. 3,17-19). Μετὰ δὲ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: «Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε». Ἀμήν. Εὐλογημένα καὶ εἰρηνικά Χριστούγεννα».

Ἀκολούθως ἔλαβε χώραν δεξίωσις, παρόντων τοῦ Ὑπουργοῦ Τουρισμοῦ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Χάϊκ καί τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Ἡλίας Σαΐντ, τῶν Ἐπιτρόπων καί ἄλλων προσωπικοτήτων τοῦ Παλαιστινιακοῦ κράτους. Εἰς τόν Μακαριώτατον ἐπεδόθη ἀνάγλυφος εἰκὼν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Βασιλικῆς τῆς Βηθλεέμ ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων καί πίναξ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου Ἀμποῦ Μάζεν.

Ἐν τέλει παρετέθη τράπεζα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καί πολλῶν ἄλλων, εἰς τὴν ὁποῖαν καί πάλιν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ», (Λουκ. 2, 8-11).

Ἐντιμότητα Πρόεδρε καὶ τίμια μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Ἐξοχώτατε κ. Χαΐκ, καὶ ἐντιμότητα κ. Σαΐντ,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

«Ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ», (Λουκ. 2,10-11).

Τὸν εὐαγγελισμόν τοῦτον τῆς μεγάλης χαρᾶς, τῆς Γεννήσεως δηλονότι τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, προκατήγγειλαν οἱ κατὰ σάρκα Προπάτορες τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, τῶν ὁποίων τὴν μνήμην ἐορτίως τιμῶμεν σήμερον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων.

Τὸν Εὐαγγελισμόν τοῦτον «τῆς μεγάλης χαρᾶς» καταγγέλλει σήμερον τό εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον ποίμνιον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων ἐκ τῆς εὐλογημένης ταύτης χώρας τῆς Παλαιστίνης εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν δοκιμαζόμενον λαόν αὐτῆς εἰς τὴν Γάζαν καὶ τὰ κατεχόμενα ἐδάφη.

Λέγομεν τοῦτο, διότι αἱ Χριστιανικαὶ Κοινότητες ἐν τῇ Ἁγία Γῆ καὶ τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ προσβλέπουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ ἐξόχως τό ἡμέτερον Rum Orthodox Πατριαρχεῖον πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ πνευματικὴν τροφήν. Παρὰ δέ τὰς προκλήσεις τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζομεν, δέν δυνάμεθα νά ἐνδώσωμεν εἰς τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὴν ἀπελπισίαν· τούναντίον πρέπει πάντοτε νά κηρύττωμεν τό Εὐαγγελικόν τῶν Ἀγγέλων μήνυμα τῆς ἐλπίδος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης, αἰνοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸν γεννηθέντα Χριστόν λέγοντες: «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,14).

Τὴν ἱεράν ταύτην παρακαταθήκην, τῆς χαρᾶς δηλονότι τῶν Χριστουγέννων, διεφύλαξε καὶ διαφυλάττει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων τό Παλαίφατον ἡμῶν Ρωμαιο-Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον μετὰ τοῦ τάγματος τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἀλλά καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου λαοῦ. Ἀκούομεν εἰς τὸν Κυριακόν λόγον: «Καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (τῆς Ἐκκλησίας), (Ματθ. 16,18)· καί: «μὴ φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν», (Λουκ. 12,32). Ἐρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Μικρόν ποίμνιον τούς

